

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Notæ in Caput II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

tur; quod ratione & moderatione fit, divinitatis cujusdam apud subditos auctoritatem acquirit.

Notæ in Caput II.

Nancerus erat. In laudando, aut contra in reprehendendo Nancero discrepant historici: Silesij (ut Curæus, & Schickfus. L. 1. C. 29.) inhumanitatis & imprudentia Episcopum accusant; accedit Raynaldus, qui in Annalibus Ecclesiasticis Nankeri responsum, aculeatas & insolentes voces, ac temerè in Regem jactas, appellat. Contra Poloni, (ut Micchowius L. 4. C. 23. hist. Polo. & Cromerus loco cit.) defendunt, atq; ut heroicum, & sanctissimum pro libertate Ecclesiastica ejus factam & responsum commendant. Quid ipse sequar non habeo, illud vel in dubitatum statuo: etiam optimam causam, dum modus non tenetur, quodammodo corrumpi, adeoq; Regem, quacumq; ex causa plebebat, maledictis & contumelijs onerari non debuisse. Inerat, omnino quædam asperitas Nancero, ob quam olim causam à Rege Poloniæ Loctico verberatus, Cracoviensem Episcopatum amisit. Aliter cum Regibus, aliter cum privatis agendum suadet humana (& que huic velat superedificatur) cœlestis prudentia. Etiam prolata in nocentissimum reum à Indice sententia, carere tamen quæstis contumelijs debet.

Silesiam Bohemiæ conjungeret. Quæ id ratio-

ne factum sit, optimè Authenticis Instrumentis omnium Silesiæ Principatum ostendit Schickfusius in historia Silesiæ toto libro secundo. Idem scripsit in Annalibus Ecclesiasticis: Odoricus Raynaldus Tomo XVI. Anno 1335. N. 57. Scriptores vicini in contrariam partem nituntur. Mihi Carolus Imperator pro omnibus est; cui utpote Regi, & Cesari justissimo & veritatis amantissimo, sui temporis acta scribenti, Principi piissimo, visionibus cœlestibus, & miraculis & post mortem incorruptione sui corporis à Deo dignato, cui Regni omnia arcana & tractatus erant in manibus, Carolo, inquam, plus credo in negotijs sui sæculi, quàm historicis omnibus, qui hoc & priore sæculo

Rayn. in Annal.
Eccles. A. 1346.
N. 62.

Apud Reges
aliter, quàm
apud priva-
tos loquen-
dam.

Silesia Bohemiz conjuncta publicis Principum Silesiæ instrumentis.
Odoricus Raynaldus Tomo XVI. A. 1335. N. 57.

saeculo sunt nati. Ita igitur in Vita sua scribit: In Willegrado super Danubio apud Regem Carolum I. (*Ungaria*) invenimus (*de se scribit*) Patrem nostrum (*Ioannem Regem Bohemia*) ibique fecit idem Rex Carolus pacem inter Patrem nostrum, & Cracoviae Regem; ita quod renuntiaret Pater noster juri sibi debito in inferioribus Provincijs Poloniae. Rex verò Cracovia renuntiavit Patri nostro & Regno Bohemiae pro se & Successoribus suis, Regibus Inferioris Poloniae, in perpetuum de omni actione omnium Ducatum Silesiae, & Opoliae, & Civitatis Wratissaviae. Nam antea erat dissensio inter eos: quoniam avus noster Wenceslaus II. Rex Bohemiae, possederat inferiorem Poloniam praedictam cum Ducatibus Cracoviae & Sandomiriae, ratione unicae filiae Przemyslai Regis inferioris Poloniae, & Sandomiriae, quam acceperat in uxorem. Qui Przemisl post mortem suam dederat avo nostro, & Coronae Regni Bohemiae in perpetuum tam Regnum, quam Ducatus possidendos. Casimirus verò praedictus erat Patruus ipsius Dominæ, & dicebat se jus habere in Regno Poloniae inferioris, asserendo: quod femina non posset hereditare in Regno. Et sic guerra à longis temporibus duraverat inter Reges Bohemiae, & Casimirum, ac Patrem suum quondam, Wladislaum Regem Cracoviae, seu inferioris Poloniae. Sicque illa guerra concordata fuit per praedictum Regem Ungariae, qui propter hoc ligavit se, & promisit, &c. *Hec Carolus Imperator, clarissime rei statum explicans, in vita sua, in Editione Hanovienfi (Anno 1602.) inter alios historicos Bohemiae, quos Freherus dedicavit Christophoro Radzivilio S. Rom. Imp. Principi. Eam verò Casimiri Regis Poloniae renuntiationem authenticam recitat Schickfus: in Annalibus Silesiae L. 3. C. 16.*

Carolus Caesar quid de Silesia Bohemia Regno adjuncta scribat.

RIXA ea filia dicebatur.

Moritur Nancerus sanctissimè. Ita Miechovius L. 4. C. 43. Id factum Anno 1341. 10. Apr. Idem Miechovius narrat, à quadam Pia femina in ejus morte caelestem musicam auditam, eidemq; revelatum, animam Nanceri ab Angelis in caelum deferri. In exilio obiisse traditur, quod de Wratissavia intelligendum, nam Nixae in ditione sua obiit.

Nancerus Nixae obiit

M

Affe.

Affectus ni-
mij compri-
mendi, ne in
transversum
agamur.

Affectibus humanis. *His quidem omnino carere non potest humana natura, ut exemplo Christi & Sanctorum (contra Stoicos) ostendit Maximilianus Sandæus S. I. in Pædia Academici Christiani, in Grammatica rit. Interjectio; sed moderandi sunt & comprimendi, ut idem probavit. Exemplo Arcûs id illustrat Seneca L. 1. de Ira C. 9. quem, ut lubet, adducimus, aut remittimus. In festis diebus offerendum esse cor DEO sine affectu S. Synesius Episcopus monuit (in Conc. Panegy. ex edit. Dionysij Petavij S. I.) Craterem, inquit, sobriâ mixturâ plenum DEO in festis offeres. Spiritus sanctus non solet adesse, ubi tumultus & necessitas, sed ubi libertas, id est dominium passionum. Ubi ira (ait Synesius epist. 67.) & furor inconsultus, & pervicax animi motus ad agendum præit, quâ fieri potest, ut ei rei Spiritus sanctus interfit? Quam sæpe, quæ ex illo motu facta sunt, cuperemus revocare! Aristoteles hoc quoq; vidit 3. Ethicor. C. 6. & comparat affectus turbulentos, homini ex alto in caput cadenti, eamq; similitudinem ex Aristotele descripsit Seneca L. 1. de Ira C. 6. ut notavit J. Lipsius.*

Actio 1343.
1344.

Arnestus auctoritate summi Pontificis, misso Pallio, creatur Archiepiscopus, primûmque Lapidem in fundamenta Pragensis Templi ipso, quo Pallium induit, die consecrat & collocat.

CAPUT III.

Causa interim *Wratislaviensis* coram *Clemente VI.* ejus nominis Pontifice, jaçtabatur, & calebat, ut ita dicam, judicium; hinc *Joanne Rege*, potentiâ Regiâ pugnante; illinc